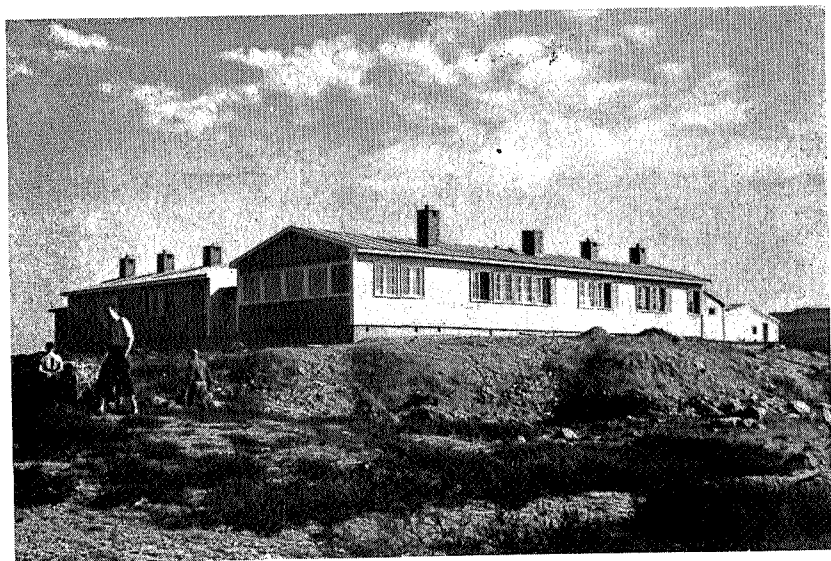
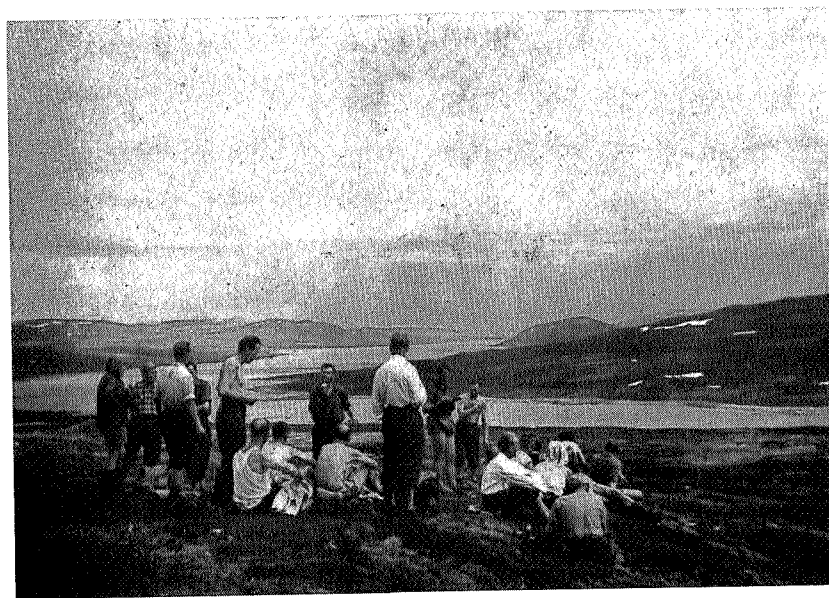

Det nye Mårbu.

Bjarne Eriksen

Landsmøtets deltakere på utflukt.

Bjarne Eriksen

JON BERGGÅRD

Av Magne Haave

John Berggård døde våren 1958. Med ham er en av TT's beste støtter gått bort. Han var foreningens kontaktmann i Tydalen gjennom mange år når det gjaldt det praktiske arbeide med nær sagt alle ting på hyttene. Vedhugging, kjøp av materialer, kjøring av disse, ordning med drift av hyttene og i mange tilfeller også å skaffe betjening til disse. Det ble faktisk slik at ingenting vedrørende hyttene i Tydalen kunne drøftes uten å ta Jo med på råd.

Jon Berggård.

Helge Foss

For sitt store og interesserte arbeide for foreningen ble han i 1953 innbudt livsvarig medlem og fikk Reinrosa med gull ekekrans.

Aldri mere skal vi få høre dine fortellinger om slit i skog og fjell, om et liv ute i naturen som nå snart er en saga blott, eller om spen-

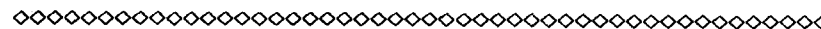
ningen ved storviltjakt i høstfagre dager og netter. Du kunne alt dette av egen røynsle og var en mester i å gi skildringen fortettet liv. Det gode humør og den rammende replikk var du en mester i å servere — det ble aldri langsomt i ditt selskap. Hjertelag for alt, det hadde du og viste det ofte i praksis. Vi kommer til å savne deg i mange, mange år. Du var blitt vår mann i sterkere grad enn vi selv var fullt klar over.

For alt dette takker vi deg og lyser fred over ditt minne.

Fra Ångårdsvatnet. Innkjøpt.

Asbjørn Andreassen

LANDSKAP

Av Johan Bojer

En eller annen vismann har sagt at sans for landskap og sans for musikk er ett og det samme. Det er tone og rytme også i skogens og fjellets bølger. Og som kjære melodier kan nynne gjennom sinnet midt i den gråeste hverdag, slik vil også landskapets tone synge gjennom din bevissthet selv når du tumler omkring i en mørk og røkfylt by.

Jeg har i kalde vårmorgener ligget i en barhytte og ventet på orrespillet da en og annen bekk hadde fått stemmen igjen under isen og prøvde å synge en liten vise. Men sterkere låt skogenes og heienes sus, denne dempete orgeltone, som får en til å glemme alt annet og stadig mere intenst å lytte. Og jeg har ligget og drevet i en båt på et fjellvatn en sommernatt, og det var ikke bestandig for å fiske. En kan jo ha sin glede av bare å være ute slik for riktig å somre seg. Man ser de grå og røde skylagene speile seg i vassflata, hører en enslig fuglestemme, som løser seg ut av stillheten, en fisk som vaker, en frosk som plumper ut i vatnet. Alt tilsammen blir verdt å høre på. Og stillheten blir dypere av bekkens enstonige sang.

